Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (första avdelningen)

den 6 oktober 2015*

”Finansiellt stöd — Sjätte ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration — Återkrav utifrån slutsatserna i en revisionsrapport av belopp som kommissionen utbetalat inom ramen för ett forskningsavtal — Avräkning av fordran — Partiell omklassificering av talan — Talan om fastställelse av att fordran enligt avtal inte föreligger — Skiljedomsklausul — Stödberättigande kostnader — Obehörig vinst — Motiveringsskyldighet”

I mål T-216/12,

Technion – Israel Institute of Technology, Haifa (Israel),

Technion Research & Development Foundation Ltd, Haifa,

företrädda av D. Grisay, avocat,

klagande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av D. Calciu och F. Moro, båda i egenskap av ombud, ursprungligen biträdda av L. Defalque och S. Woog, därefter av advokaterna Defalque och J. Thiry,

svarande,

angående dels en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF av kommissionens beslut om avräkning i dess skrivelse av den 13 mars 2012 till Technion – Israel Institute of Technology avseende återbetalning av beloppet 97 118,69 euro, motsvarande det justerade beloppet jämte ränta för avtal nr 034984 (Mosaica), till följd av de slutsatser som lämnats efter en ekonomisk revision avseende bland annat detta avtal, vilket träffats inom ramen för gemenskapens sjätte ramprogram för forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet samt innovation (2002–2006), dels en talan om fastställelse enligt artikel 272 FEUF om att den fordran, som kommissionen gjort gällande mot Technion enligt Mosaica-avtalet och som tvisten rör, inte föreligger,

meddelar

TRIBUNALEN (första avdelningen),

sammansatt av H. Kanninen, ordförande samt domarna I. Pelikánová och E. Buttigieg (referent),

justitiesekreterare: handläggaren S. Bukšek Tomac,

* Rättegångsspråk: franska.

mot bakgrund av det skriftliga förfarandet och efter förhandlingen den 29 april 2015,

följande

Dom

Tvistens bakgrund

1 I artikel 71.1 och 71.2 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, s. 1) (nedan kallad budgetförordningen), föreskrivs följande:

”1. Fastställandet av en fordran är den handling genom vilken den delegerade eller vidaredelegerade utanordnaren ska

a) kontrollera att gäldenärens skulder existerar,

b) bestämma eller kontrollera att skuldbeloppet är riktigt, och dess storlek,

c) kontrollera fordringens förfallovillkor.

2. Egna medel som ställs till kommissionens förfogande och varje fordran som är säker, likvid och förfallen till betalning skall fastställas genom ett betalningskrav som lämnas över till räkenskapsföraren, åtföljd av en debetnota ställd till gäldenären, och båda dokumenten skall upprättas av den behörige utanordnaren.

3. Betalningar som skett på felaktiga grunder ska återkrävas.”

2 I artikel 73.1 budgetförordningen föreskrivs följande:

”Räkenskapsföraren ska ansvara för betalningskraven för fordringar som den behöriga utanordnaren fastställt på vederbörligt sätt. Han/hon skall säkerställa att gemenskapernas fordringar betalas samt att gemenskapernas rättigheter tillvaratas.

Räkenskapsföraren skall kräva in medel genom avräkning i de fall samma gäldenär har en fordran på gemenskapen, förutsatt att denna fordran är säker, obestridd och förfallen till betalning.”

3 I artikel 79 i kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002, av den 23 december 2002, om genomförandebestämmelser för budgetförordningen (EGT L 357, s. 1) föreskrivs följande:

”Vid fastställandet av fordringar ska den behöriga utanordnaren försäkra sig om följande:

a) Att fordran är säker och inte är underställd några villkor.

b) Att fordran är likvid och fastställd exakt i form av ett belopp.

c) Att fordran har förfallit och inte omfattas av någon ytterligare betalningsfrist.

…”

4 I artikel 83 i förordning nr 2342/2002, i dess lydelse enligt kommissionens förordning nr 1248/2006 av den 7 augusti 2006 (EUT L 227, s. 3), föreskrivs följande:

”1. Om gäldenären har en fordran på gemenskapen som är säker, likvid och förfallen till betalning och som avser ett belopp som har fastställts i en betalningsorder, skall räkenskapsföraren, så snart fristen i artikel 78.3 b har löpt ut, kräva in dessa medel genom avräkning.

…

3. Avräkning enligt punkt 1 skall anses likvärdigt med betalning och således frigöra gemenskaperna från skyldigheten att betala den eventuella skulden och, i förekommande fall, upplupen ränta.”

5 Sökandena, Technion – Israel Institute of Technology och Technion Research & Development Foundation Ltd, (nedan kallade TRDF) är två enheter som är verksamma inom undervisning och forskning. Technion är ett institut för högre teknologisk utbildning som grundades år 1912, medan TRDF, som grundades år 1952, är en stiftelse som helt ägs och finansieras av Technion och handhar de finansiella och administrativa aspekterna av de projekt som Technion är involverat i.

6 I december 2003 och i juli 2006 ingick Technion, i egenskap av medlem av olika konsortier av avtalsparter, fyra avtal med Europeiska gemenskapernas kommission. Avtalen ingicks inom ramen för Europeiska gemenskapens sjätte ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet samt innovation (2002–2006). Det rörde sig om följande avtal: Terregov-avtalet, undertecknat den 3 december 2003 med nummer 507749, Cocoon-avtalet, undertecknat den 11 december 2003 med nummer 507126, Qualeg-avtalet undertecknat den 17 december 2003 med nummer 507767 samt Mosaica-avtalet undertecknat den 24 juli 2006 med nummer 034984.

7 Mosaica-avtalet syftade till att genomföra ett projekt kallat ”Semantiskt förstärkt gemensam mångfacetterad tillgång till kulturellt arv (Mosaica)” (Semantically Enhanced, Multifaceted, Collaborative Access to Cultural Heritage (Mosaica)), bestående av en rad arbeten som beskrivs i bilaga 1 till avtalet (nedan kallat projektet). Enligt artikel 4.2 i Mosaica-avtalet skulle projektet initialt pågå i 30 månader räknat från den 1 juni 2006.

8 Genom artikel 5 i Mosaica-avtalet har gemenskapen åtagit sig att bidra ekonomiskt till projektet i form av en budgetsubvention.

9 I artikel 12 i Mosaica-avtalet utpekas luxemburgsk rätt som tillämplig lag. I dess artikel 13 föreskrevis vidare att Europeiska unionens domstolar – domstolen eller tribunalen – var exklusivt behöriga att pröva varje tvist mellan parterna angående giltigheten, tillämpningen eller tolkningen av Mosaica-avtalet.

10 Enligt artikel 14 i Mosaica-avtalet skulle de allmänna villkor som intagits i dess bilaga 2 (nedan kallade de allmänna villkoren FP6) utgöra en integrerad del av avtalet.

11 I artikel II.19.1, i de allmänna villkoren FP6 föreskrivs följande:

”Utgifter för projektets genomförande ska uppfylla följande villkor för att vara bidragsberättigande:

a) de ska vara verkliga, ekonomiskt försvarbara och nödvändiga för projektets genomförande,

…

d) de ska bokföras av den avtalspart som har haft utgifterna … . Bokföring av utgifter och inkomster ska ske enligt bokföringsreglerna i den stat där avtalsparten är etablerad och ska göra det möjligt att direkt fastställa sambandet mellan utgifter och inkomster som sammanhänger med projektets genomförande och den övergripande redovisningen rörande avtalspartens samlade verksamhet …”

12 I artikel II.19.2, i de allmänna villkoren FP6 definieras de kostnader som inte är bidragsberättigade och inte får belasta projektet. Bland dessa anges under led e kostnader som redovisats, uppstått i eller återbetalats i anslutning till ett annat gemenskapsprojekt och, under led i, varje annan kostnad som inte uppfyller villkoren i artikel II.19.1.

13 I artikel II.20.1 i de allmänna villkoren FP6 definieras direkta kostnader som varje kostnad som uppfyller villkoren i den ovannämnda artikeln II.19 som i avtalspartens redovisningssystem kan identifieras och hänföras till projektet.

14 I artikel II.24.1 a, i de allmänna villkoren FP6 anges bl.a. att när gemenskapen bidrar till ett projekt genom en budgetsubvention grundar sig dess bidrag på återbetalning av de stödberättigande kostnader som avtalsparterna redovisar.

15 I artikel II.29.1, i de allmänna villkoren FP6 anges bland annat att kommissionen, när som helst under avtalets löptid och upp till fem år efter projektets slut, får låta genomföra revisioner, vilka får omfatta vetenskapliga, ekonomiska, tekniska och andra aspekter som har betydelse för att projektet och avtalet genomförs på ett korrekt sätt. För belopp som kommissionen har att fordra enligt resultaten av sådana revisioner får enligt artikeln krav på återbetalning ställas enligt artikel II.31 i de allmänna villkoren FP6.

16 I artikel II.31.3, i de allmänna villkoren FP6 föreskrivs att återbetalning kan ske genom avräkning av belopp som avtalsparten har rätt till, efter att denne informerats, eller genom ianspråktagande av en garanti. Det är inte nödvändigt att avtalsparten medger detta på förhand.

17 Genom skrivelse av den 29 april 2009 informerade kommissionen Technion om sitt beslut att genomföra en finansiell revision av de kostnader för vilka ersättning begärts inom ramen för Mosaica-, Cocoon- och Qualeg-avtalen, med tillämpning av artikel II.29 i de allmänna avtalsvillkoren FP6. Revisionen skulle genomföras av ett i förhållande till kommissionen externt revisionsbolag (nedan kallat revisionsbolaget) som skulle agera som företrädare för kommissionen.

18 Den 10 maj 2010 översände revisionsbolaget ett utkast till revisionsrapport till Technion. För vart och ett av de avtal – Terregov, Cocoon, Qualeg och Mosaica – beträffande vilka revision slutligen gjordes, föreslog revisionsbolaget att de kostnader för vilka Technion begärt ersättning av kommissionen skulle jämkas.

19 Vad särskilt gäller Cocoon-, Terregov- och Mosaica-avtalen avsåg de föreslagna jämkningarna bland annat personalkostnader för vilka Technion begärt ersättning med anledning av arbete som utförts av K., som Technion anställt tillfälligt för att genomföra avtalen. Revisionsbolaget kom i sak fram till att det inte gick att fastställa att den tid och de kostnader som Technion krävt ersättning för av kommissionen med anledning av det arbete som K. utfört var riktiga i den mening som avses i artikel II.19.1 a, i de allmänna villkoren FP6. Revisionsbolaget ställde sig vidare tveksamt till om arbetet verkligen hade utförts. I revisionsrapporten föreslogs det därför att Technion skulle nekas ersättning för samtliga de personalkostnader som det begärt ersättning för med anledning av det arbete som utförts av K. inom ramen för de tre ovannämnda avtalen. Vad avser Mosaica-avtalet uppgick de direkta kostnaderna till 81 487,38 euro.

20 Den 10 juni 2010 översände Technion en skrivelse till revisionsbolaget och begärde en förlängd frist på femton dagar för att yttra sig över utkastet till revisionsrapport. Technion begärde även att revisionsbolaget skulle tillställa det samtliga uppgifter om det arbete som K. utfört för andra enheter än Technion medan han var heltidsanställd av sistnämnda enhet.

21 Kommissionen beviljade den begärda förlängningen genom skrivelse av den 19 juli 2010. Kommissionen angav vidare att den inte hade möjlighet att lämna några kopior av finansiella och administrativa handlingar avseende det arbete som K. utfört för andra enheter än Technion, eftersom handlingarna omfattades av sekretess.

22 Genom skrivelse av den 13 augusti 2010 hävdade Technion att handlingarna inte omfattades av sekretess och begärde att, i vart fall delvis, få tillgång till de omtvistade handlingarna. Technion anförde, som ett ytterligare argument, att de omständigheter som nämndes i utkastet till revision och i kommissionens skrivelse av den 19 juli 2010 inte i tillräcklig utsträckning styrkte vad som lades K. till last.

23 Kommissionen svarade genom en skrivelse av den 4 oktober 2010. I sin skrivelse påpekade kommissionen att den – såvitt gäller de projekt som finansieras av unionen som Technion deltog i och för vilka ersättning för arbete utfört av K. hade begärts av andra enheter än Technion – kunde tillställa Technion en kopia av rapporterna om hur projektet genomförts (project management reports) (nedan kallade PMR eller rapporter). Skälet härför var att de utarbetats av konsortier som Technion var medlem av och att innehållet således var känt. Till sin skrivelse bilade kommissionen kopiorna av den tredje rapporten avseende projektet Qualeg och den första rapporten avseende projektet Mosaica.

24 Däremot påpekade kommissionen att de handlingar som den erhållit inom ramen för revisioner som utförts hos medlemmar i andra konsortier och som avsåg projekt som Technion inte deltog i, liksom handlingar som erhållits inom ramen för en utredning, omfattades av undantaget i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43), avseende skydd för syftet med inspektioner, utredningar och revisioner.

25 Kommissionen medgav slutligen Technion en förlängning av fristen med femton dagar från mottagandet av skrivelsen av den 4 oktober 2010 för att göra det möjligt att gå igenom de handlingar som bifogats skrivelsen.

26 Genom skrivelse av den 18 oktober 2010 inkom Technion med en bekräftande ansökan om tillgång till de omtvistade handlingarna.

27 I skrivelse till kommissionen av den 19 oktober 2010 betonade Technion att kommissionens inställning inte gjorde det möjligt för institutet att yttra sig över de omtvistade handlingarnas innehåll. Det var på grundval av dessa handlingar som det i utkastet till revisionsrapport föreslogs att samtliga kostnader för arbete som utförts av K. skulle underkännas. Kommissionens inställning stred vidare enligt Technion mot principen om rättens till försvar respektive principen om ett kontradiktoriskt förfarande. Technion tillade att de uppgifter som kommissionen lämnat i sina skrivelser av den 19 juli och den 4 oktober 2010 liksom i utkastet till revisionsrapport inte styrkte vad som lades K. till last. Slutligen angav Technion att institutet emotsåg ett förslag till tidpunkt för ett möte där revisionsförfarandet kunde avslutas.

28 I skrivelse av den 26 oktober 2010 bekräftade kommissionens generalsekretariat att det tagit emot den bekräftande ansökan om tillgång till de omtvistade handlingarna och informerade Technion om att ett svar skulle lämnas institutet inom 15 arbetsdagar.

29 I skrivelser av den 18 november och den 9 december 2010 meddelade kommissionens generalsekretariat att det var tvunget att förlänga den frist som föreskrivs i artikel 8.1 i förordning nr 1049/2001 för att besvara nämnda ansökan om tillgång till de omtvistade handlingarna.

30 I beslut av den 30 juni 2011 bekräftade kommissionens generalsekreterare beslutet att inte bevilja Technion tillgång till de omtvistade handlingarna.

31 I skrivelse av den 2 augusti 2011 informerade kommissionen Technion om att den vidhöll resultatet av den genomförda revisionen beträffande de jämkningar som var nödvändiga att göra och bifogade en kopia av rapporten. Kommissionen angav att den betraktade revisionen som avslutad. Kommissionen angav i skrivelsen att Technion fått möjlighet att yttra sig även om institutet inte uttalat sig officiellt och att kommissionen uppfattat att Technion inte helt delade revisionsrapportens slutsatser. Kommissionen påpekade vidare att jämkningar kunde komma att påverka framtida betalningar eller leda till att betalningskrav utfärdades.

32 Sökandena informerade i en skrivelse av den 26 augusti 2011, samtidigt som bestridandet av slutsatserna i revisionsrapporten vidhölls, om sin avsikt att väcka talan mot beslutet av den 30 juni 2011 och begärde att förfarandet skulle suspenderas i avvaktan på ett rättsligt avgörande.

33 Sökandena väckte den 9 september 2011 talan om ogiltigförklaring av beslutet av den 30 juni 2011. Talan registrerades med målnumret T-480/11. Talan lämnades utan bifall i dom av den 12 maj 2015, Technion och Technion Research & Development Foundation/kommissionen (T-480/11, EU:T:2015:272).

34 Kommissionen lämnade i skrivelse av den 22 september 2011 sökandena svaret att den inte kunde bifalla institutets begäran om suspension av revisionsförfarandet eftersom den ansåg att de handlingar den fått in visade att de kostnader och den tidsåtgång som Technion tagit upp inte var korrekt.

35 Sökandena väckte den 11 oktober 2011 talan om ogiltigförklaring av det beslut som kommissionens skrivelse av den 2 augusti 2011 påstods innehålla. Talan registrerades med målnumret T-546/11. Talan avvisades i beslut av den 14 juni 2012, Technion och Technion Research & Development Foundation/kommissionen (T-546/11, EU:T:2012:303).

36 Kommissionen informerade i skrivelse av den 19 oktober 2011 Technion om att den avsåg att återkräva 97 106,72 euro, motsvarande hela det justerade beloppet för Mosaica-avtalet efter revisionsrapporten. Kommissionen angav i skrivelsen att om Technion inte yttrade sig inom två veckor skulle kommissionen sända en debetnota. Vidare angavs att de belopp som skulle utges till kommissionen och dröjsmålsräntan kunde bli föremål för avräkning eller tvångsexekution.

37 Sökandena har i en skrivelse av den 2 november 2011 begärt att kommissionen ska suspendera återkravsförfarandet i avvaktan på avgörandet i mål T-546/11.

38 Sökandena väckte den 21 december 2011 talan om ogiltigförklaring av det beslut som kommissionens skrivelse av den 19 oktober 2011 påstods innehålla. Talan registrerades med målnumret T-657/11. Talan avvisades i beslut av en 6 september 2012, Technion och Technion Research & Development Foundation/kommissionen (T-657/11, EU:T:2012:411).

39 Som svar på i synnerhet skrivelsen av den 2 november 2011 angav kommissionen i skrivelse av den 22 december 2011 att den, i avsaknad av omständigheter som kunde påverka slutsatserna i revisionsrapporten, inte kunde inhibera verkställigheten eller innehålla det betalningskrav som angivits i dess skrivelse av den 19 oktober 2011.

40 Den 19 januari 2012 tillställde kommissionen Technion debetnota nr 3241200225 avseende beloppet 97 106,72 euro. Sista betalningsdag angavs till den 5 mars 2012.

41 Genom skrivelse av den 13 mars 2012 meddelade kommissionen Technion sitt beslut om att inom två veckor genomföra, i enlighet med artikel 73.1 i budgetförordningen, en avräkning från beloppet 130 000 euro som Technion hade rätt till enligt tre avtal med referensbeteckningarna PCIG10-GA-2011-303921-NLO, PIRG05-GA-2009-249084 AC Removal Mechanism och

PCIG10-GA-2011-304020-CHAMP RNA HEL med det belopp på 97 118,69 euro som Technion var betalningsskyldigt för enligt Mosaica-avtalet, jämte dröjsmålsränta (nedan kallat det angripna beslutet). Debetnotan av den 19 januari 2012 bifogades denna skrivelse.

Förfarandet och parternas yrkanden

42 Sökandena har, genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 18 maj 2012, med stöd av artikel 263 FEUF väckt förevarande talan om ogiltigförklaring av det angripna beslutet.

43 Efter det att kommissionen ingivit sin duplik har sökandena, genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 25 december 2012, begärt dess tillstånd till att besvara dupliken i syfte att korrigera en felaktighet i repliken och förklara varför denna felaktighet inte påverkade sökandenas argumentation.

44 Ordföranden på tribunalens första avdelning beslutade den 11 januari 2013 att tillåta svarandena att besvara dupliken och då begränsa sig till de omständigheter som angavs i skrivelsen av den 25 december 2012.

45 Sökandena ingav sitt svar på dupliken den 6 februari 2013. Kommissionen ingav sitt yttrande över sökandenas kompletterande inlaga den 8 mars 2013.

46 På grundval av referentens rapport beslutade tribunalen (första avdelningen) att inleda den muntliga delen av förfarandet. Som en åtgärd för processledning enligt artikel 64 i förstainstansrättens rättegångsregler av den 2 maj 1991 ställdes också skriftliga frågor till parterna. Parterna besvarade dessa frågor inom föreskriven tidsfrist.

47 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 29 april 2015.

48 Sökanden har i sin ansökan yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

49 I sin replik har sökandena vidare yrkat att tribunalen ska förplikta kommissionen att utge de belopp som den rättsstridigt innehållit genom det omtvistade beslutet.

50 Kommissionen har i sin svarsinlaga yrkat att tribunalen ska

— avvisa talan såvitt gäller TRDF,

— ogilla talan såvitt avser Technion, och

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

51 Kommissionen har i sin duplik yrkat att tribunalen ska avvisa det yrkande som sökandena framställt i sin replik.

Rättslig bedömning

Föremålet för talan

52 Förevarande talan grundas på artikel 263 FEUF. Såsom uttryckligen angivits i inledningen och motiven i ansökan syftar den formellt till att få till stånd en ogiltigförklaring av det angripna beslutet. Sökandena har i sak anfört tre grunder – att kommissionen har gjort en uppenbart felaktig bedömning, att motiveringsskyldigheten har åsidosatts och att principen om förbud mot obehörig vinst har åsidosatts.

53 Den uttryckliga hänvisningen till artikel 263 FEUF och rubrikerna till grunderna som åberopats till stöd för talan medför att tribunalen ska utöva sin behörighet att pröva det angripna beslutets laglighet. När det gäller detta besluts art ska det framhållas att en rättsakt, såsom det angripna beslutet, genom vilken kommissionen utanför rättegång kvittar fordringar och skulder som följer av olika rättsliga relationer med samma person utgör en rättsakt mot vilken talan kan väckas i den mening som avses i artikel 263 FEUF (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 juli 2003, kommissionen/CCRE, C-87/01 P, REG, EU:C:2003:400, punkt 45, dom av den 8 oktober 2008, Helkon Media/kommissionen, T-122/06, EU:T:2008:418, punkt 46, och dom av den 8 november 2011, Walton/kommissionen, T-37/08, REU, EU:T:2011:640, punkt 25). Det är inom ramen för en sådan talan som tribunalen ska pröva lagenligheten av ett avräkningsbeslut, mot bakgrund av dess följder vad gäller den omständigheten att de omtvistade beloppen faktiskt inte utbetalas till sökanden (se, för ett liknande resonemang, dom Helkon Media/kommissionen, se ovan, EU:T:2008:418, punkt 46, och dom Walton/kommissionen, se ovan, EU:T:2011:640, punkt 25).

54 Det ska emellertid framhållas att sökandena genom att göra gällande grunden att ”kommissionen gjort en uppenbart felaktig bedömning” i förevarande mål måste anses ha begärt att tribunalen enligt artikel 272 FEUF ska fastställa att det inte föreligger någon fordran som kommissionen kan göra gällande mot Technion, på grundval av Mosaica-avtalet, och som utgör föremålet för den angripna avräkningen (nedan kallad den omtvistade fordran enligt avtalet). Sökandena har i synnerhet bestritt slutsatsen i revisionsrapporten att de uppgifter som K. utfört inte var ”verkliga” i den mening som avses i artikel II.19.1 a i de allmänna villkoren FP6. Sökandena har till stöd för sin argumentation bifogat kopior av kontrakt mellan Technion och kommissionen, bl.a. Mosaica-avtalet, till ansökan.

55 Talan i förevarande mål avser således i praktiken inte bara en ogiltigförklaring av det angripna beslutet, utan också att tribunalen ska fastställa att kommissionen inte hade den omtvistade fordran enligt avtalet mot Technion.

56 Sökandena har till svar på en skriftlig fråga från tribunalen (se punkt 46 ovan) bekräftat detta dubbla föremål för talan, mer specifikt bestående i ett yrkande om ogiltigförklaring av det angripna beslutet och en talan om att tribunalen ska fastställa att den omtvistade fordran enligt avtalet inte föreligger.

57 Då unionsdomstolen inom ramen för en talan om ogiltigförklaring grundad på artikel 263 FEUF å ena sidan inte är behörig att pröva en fastställelsetalan (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 9 december 2003, Italien/kommissionen, C-224/03, EU:C:2003:658, punkterna 20 och 21) och, å andra sidan, Mosaica-avtalets artikel 13 innehåller en skiljedomsklausul i den mening som avses i artikel 272 FEUF, som ger unionsdomstolen exklusiv behörighet att pröva varje tvist mellan parterna angående giltigheten, tillämpningen eller tolkningen av det avtalet, ska det prövas om det i förevarande mål är möjligt att delvis omklassificera denna talan, såsom en talan som väckts såväl med stöd av artikel 263 FEUF avseende ogiltigförklaring av det angripna beslutet som med stöd av artikel 272 FEUF avseende fastställande att kommissionen inte har rätt till den omtvistade fordran enligt avtalet. Eftersom artikel 272 FEUF ger unionsdomstolen, i motsats till den behörighet som följer när en laglighetstalan väcks enligt artikel 263 FEUF, oinskränkt behörighet att pröva varje typ av talan som grundas på en skiljedomsklausul (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 februari 2015,

Planet/kommissionen, C-564/13 P, REU, EU:C:2015:124, punkterna 21–27, och generaladvokaten Kokotts förslag till avgörande Planet/kommissionen, C-564/13 P, REU, C:2014:2352, punkterna 19–22), utgör artikel 272 FEUF därmed en korrekt rättslig grund för att pröva sökandenas yrkande om fastställande av att den omtvistade fordran enligt avtalet inte föreligger.

58 När det gäller möjligheten att delvis omklassificera förevarande talan till en talan väckt med stöd av artikel 272 FEUF ska det påminnas om att det följer av fast rättspraxis att tribunalen, i de fall den tvist som föranlett en anhängiggjord talan om ogiltigförklaring eller skadestånd egentligen är av avtalsrättslig natur, ska ge talan en annan rättslig beteckning om villkoren för en sådan åtgärd är uppfyllda (dom av den 19 september 2001, Lecureur/kommissionen, T-26/00, REG, EU:T:2001:222, punkt 38 , beslut av den 10 maj 2004, Musée Grévin/kommissionen, T-314/03 och T-378/03, REG, EU:T:2004:139, punkt 88, och dom av den 17 juni 2010, CEVA/kommissionen, T-428/07 och T-455/07, REU, EU:T:2010:240, punkt 57).

59 När en avtalsrättslig tvist har anhängiggjorts anser sig tribunalen däremot förhindrad att ge en talan om ogiltigförklaring en annan rättslig beteckning om en uttrycklig vilja hos sökanden att inte väcka talan enligt artikel 272 FEUF utgör ett hinder för en sådan åtgärd eller om det till stöd för talan inte åberopas någon grund som avser ett åsidosättande av bestämmelser som gäller avtalsförhållandet i fråga, vare sig det handlar om avtalsbestämmelser eller bestämmelser i den nationella lagstiftning som anges i avtalet (se dom CEVA/kommissionen, punkt 58 ovan, EU:T:2010:240, punkt 59 och där angiven rättspraxis).

60 Härav följer att det är möjligt att omkvalificera en talan, utan att svarandeinstitutionens rätt till försvar åsidosätts, om inte sökandepartens uttryckliga vilja utgör hinder för detta och åtminstone en grund som avser ett åsidosättande av bestämmelser i avtalsförhållandet har åberopats i enlighet med bestämmelserna i artikel 44.1 c i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991. Dessa båda villkor är kumulativa (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 oktober 2014, Technische Universität Dresden/kommissionen, T-29/11, REU, EU:T:2014:912, punkt 44).

61 I förevarande mål har, för det första, sökandena i sitt svar på en skriftlig fråga från tribunalen (se punkt 46 ovan) godtagit att talan delvis omklassificeras.

62 För det andra har sökandena, såsom angivits i punkt 54 ovan, bestritt existensen av den omtvistade fordran enligt avtalet, och därvid direkt hänvisat till artikel II.19.1 i de allmänna villkoren FP6.

63 Det kan vidare noteras att kommissionen i sin svarsinlaga lämnat en detaljerad redogörelse för Mosaica-avtalet, i vilken redogörelse den underströk de villkor som var relevanta för målets bedömning. Den har vidare utvecklat sitt argument att Technion underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel II.19 i de allmänna villkoren FP6, vilka enligt kommissionen begränsar unionens ekonomiska åtagande till kostnader som är stödberättigande, det vill säga verkliga och motiverade kostnader. Detta argument visar att kommissionen insett att sökandena i själva verket ifrågasatt existensen av den omtvistade fordran enligt avtalet och att den, således, kunde tillvarata sin rätt till försvar på ett effektivt sätt i svarsinlagan. Kommissionen bekräftade vidare vid förhandlingen att dess rätt till försvar inte skulle åsidosättas genom en eventuell partiell omklassificering av talan.

64 Däremot uttryckte kommissionen vid förhandlingen att den motsatte sig en partiell omklassificering av talan.

65 Kommissionen anförde för det första att, såsom framgår av dom kommissionen/CCRE, punkt 53 ovan (EU:C:2003:400), och dom Helkon Media/kommissionen, punkt 53 ovan (EU:T:2008:418), giltigheten av ett beslut om avräkning endast kan ifrågasättas genom en talan enligt artikel 263 FEUF.

66 Detta argument påverkar inte en eventuell partiell omklassificering i förevarande mål, då syftet med en sådan omklassificering inte är att ge tribunalen behörighet att pröva det angripna beslutets giltighet. Den frågan kan prövas, utan omklassificering, på grundval av artikel 263 FEUF, som utgör den uttryckliga rättsliga grund på vilken talan väcktes i förevarande mål. En partiell omklassificering i förevarande mål syftar däremot till att göra det möjligt för tribunalen att avgöra om det ska fastställas att den omtvistade fordran enligt avtalet inte föreligger. Denna möjlighet att partiellt omklassificera en talan påverkas inte på något sätt av dom kommissionen/CCRE, punkt 53 ovan (EU:C:2003:400), och dom Helkon Media/kommissionen, punkt 53 ovan (EU:T:2008:418), som kommissionen åberopat.

67 Kommissionen har för det andra anfört att tribunalen i beslut Technion och Technion Research & Development Foundation/kommissionen, punkt 35 ovan (EU:T:2012:303), och beslut Technion och Technion Research & Development Foundation/kommissionen, punkt 38 ovan (EU:T:2012:411), inte omklassificerat respektive talan om ogiltigförklaring till en talan grundad på artikel 272 FEUF, trots att de grunder som åberopades till stöd för respektive talan var desamma som de som åberopats i förevarande mål.

68 Det kan i detta avseende konstateras att det inte föreligger några likheter mellan de mål som ledde fram till de ovannämnda besluten och förevarande mål. Tribunalen konstaterade i de ovannämnda besluten att sökandena inte hade anfört, ens översiktligt, något yrkande, argument eller någon invändning avseende åsidosättande av villkoren i ifrågavarande avtal eller av tillämpliga nationella bestämmelser (beslut Technion och Technion Research & Development Foundation/kommissionen, punkt 35 ovan, EU:T:2012:303, punkterna 62–65, och beslut Technion och Technion Research & Development Foundation/kommissionen, punkt 38 ovan, EU:T:2012:411, punkterna 58–60). I förevarande mål har sökandena, såsom anförts i punkterna 54 och 62 ovan, åberopat ett sådant åsidosättande av avtalets bestämmelser. Härav följer att de faktiska och rättsliga omständigheter som föranledde tribunalen att inte omklassificera respektive talan i de mål som ledde fram till de ovannämnda besluten var andra än de som ligger till grund förevarande mål.

69 Kommissionen har för det tredje anfört att en omklassificering i förevarande mål inte är nödvändig då tribunalen inom ramen för en laglighetsprövning kan pröva tolkningen och tillämpningen av Mosaica-avtalet. Den har, till stöd för detta, jämfört laglighetskontrollen av det angripna beslutet med en laglighetsprövning av ett tilldelningsbeslut inom ramen för en offentlig upphandling och anfört att i den mån som unionsdomstolen inom ramen för sistnämnda prövning kan pröva förfrågningsunderlaget så kan den analogt inom ramen för laglighetsprövningen av det angripna beslutet pröva tolkningen av Mosaica-avtalet. Kommissionen har vidare hänvisat till dom av den 21 september 2011, Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/kommissionen (T-34/08, EU:T:2011:504), dom av den 28 mars 2012, Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/kommissionen (T-296/08, EU:T:2012:162), dom av den 13 september 2013, Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/kommissionen (T-73/08, EU:T:2013:433), och dom av den 12 december 2013, Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/kommissionen (T-171/08, EU:T:2013:639), och anfört att tribunalen i dessa avgöranden prövat avtalen i fråga inom ramen för sin laglighetsprövning av de angripna besluten.

70 Den jämförelse som kommissionen gjort mellan förevarande mål och en tvist avseende offentlig upphandling kan avfärdas, eftersom förfrågningsunderlaget inte utgör ett avtal inom ramen för ett förfarande för uppfordran att inkomma med anbud. När det vidare gäller kommissionens hänvisning, i allmänna och abstrakta ordalag, till den rättspraxis som angivits i punkt 69 ovan visar denna inte att en partiell omklassificering av talan i förevarande mål skulle vara omöjlig eller olämplig, eftersom denna omklassificering uppfyller de kumulativa positiva villkor som uppställs i den fasta rättspraxis som angivits i punkterna 58–60 ovan.

71 Mot bakgrund av vad som anförts ovan ska förefarande talan partiellt omklassificeras så att den anses väckt såväl med stöd av artikel 263 FEUF, i det den avser ogiltigförklaring av det angripna beslutet, som med stöd av artikel 272 FEUF, i det den avser en fastställelse av att kommissionen inte har den omtvistade fordran enligt avtalet.

72 Talan ska först prövas i den del den grundas på artikel 272 FEUF.

Yrkande om fastställande av att den omtvistade fordran enligt avtalet inte föreligger

73 Det ska inledningsvis framhållas att när det gäller yrkandet om fastställande att den omtvistade fordran enligt avtalet inte föreligger kan talan upptas till prövning enbart när det gäller Technion. Då TRDF inte är part i Mosaica-avtalet, i vilket skiljedomsklausulen finns, kan talan avseende detta yrkande inte upptas till prövning i den mån den väckts av TDRF (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 december 2010, kommissionen/Arci Nuova associazione comitato di Cagliari och Gessa, T-259/09, EU:T:2010:536, punkt 40 och där angiven rättspraxis). Sökandena har för övrigt under förhandlingen medgett att talan i den del den grundas på artikel 272 FEUF inte kan prövas såvitt avser TRDF.

74 I sak har Technion i tribunalen bestritt revisionsbolagets slutsatser, vilka kommissionen godtagit, avseende att de kostnader som upptagits för K:s verksamhet inte skulle vara ”verkliga” i den mening som avses i artikel II.19.1 a i de allmänna villkoren FP6. Technion har i detta avseende gjort gällande att de handlingar som institutet har tillgång till och i synnerhet den första PMR för Mosaica-projektet som tillsändes Technion i skrivelse av den 4 oktober 2010 inte visar att K. arbetat samtidigt för flera enheter inom ramen för Mosaica-projektet. Technion har även anfört att dess rätt till försvar åsidosatts i revisionsförfarandet, då kommissionen vägrat ge tillgång till de handlingar som revisionsbolaget ska ha grundat sina slutsatser på. Technion kunde därmed inte på ett verkningsfullt sätt ange sina synpunkter.

75 Kommissionen har bestritt sökandens argument.

76 Revisionsbolaget har inte godkänt några kostnader som Technion direkt redovisat kommissionen för K:s arbete, eftersom det inte kunde fastställa att dessa kostnader var verkliga i den mening som avses i artikel II.19.1 a i de allmänna villkoren FP6, och att revisionsbolaget ansåg att det förelåg tvivel huruvida de var verkliga.

77 För det första har revisionsbolaget upptäckt en rad felaktigheter avseende arbetstidsrapporterna (timesheets) för K:s arbete, vilka medför att det uppstår tvivel avseende deras riktighet. Arbetstidsrapporterna har alla undertecknats vid ett tillfälle och retroaktivt för föregående år. Vidare har vissa arbetstidsrapporter inte undertecknats av projektledaren (project manager). Den arbetstid som registrerats för K. förefaller vara den budgeterade (budgeted hours) och inte den verkliga (actual hours), då de är desamma för varje dag under den period som revisionen avser.

78 För det andra har revisionsbolaget, på grundval av uppgifter som lämnats av kommissionen och sin egen revision, konstaterat att K. samtidigt arbetat för andra enheter än Technion. Enligt vad revisionsbolaget konstaterat visar avtalet mellan K och Technion att K. var anställd på heltid där. Vidare upplystes revisionsbolaget under revisionen om att avtalet mellan Technion och K. inte medgav honom rätt att arbeta för andra utan att informera Technion om det. Enligt de uppgifter som revisionsbolaget fått hade K. inte lämnat någon sådan information till Technion.

79 Revisionsbolaget har mot bakgrund av dessa omständigheter anfört tvivel huruvida den tid och de kostnader som debiterats av Technion till kommissionen avseende K:s arbete är verkliga och har dragit slutsatsen att det inte kan visas att de är verkliga. Det har även konstaterat att Technion inte kunde säkerställa att de var verkliga. Revisionsbolaget har därför föreslagit att samtliga de direkta kostnader som upptagits för arbete som utförts av K. inte ska godkännas.

80 Det ska anmärkas att Technion inte på något vis har bestritt revisionsbolagets konstaterande avseende tillförlitligheten av arbetstidsrapporterna för K. eller, mer allmänt, att det var omöjligt att visa att hans arbete inom ramen för de olika projekt i vilka Technion deltog, och i synnerhet Mosaica-projektet, var verkligt. Technion har endast bestritt konstaterandet att K. samtidigt arbetat för andra.

81 Det kan i detta avseende konstateras att, såsom anges i artikel II.19.1 a och d samt artikel 20.1 i de allmänna villkoren FP6, de metoder för registrering och certifiering av arbetstid som avtalsparten använder ska göra det möjligt för kommissionen att kontrollera om de kostnader som tagits upp är verkliga, ekonomiskt försvarbara och nödvändiga för projektets genomförande samt direkt kan tillskrivas detta.

82 Det är ostridigt att arbetstidsrapporterna för den personal som anställts inom ramen för ett projekt utgör ett hjälpmedel för kommissionen att genomföra ovan nämnda kontroller och att de därför måste vara tillförlitliga. Det framgår vidare av fast rättspraxis att underlåtenheten att vid en ekonomisk revision presentera tillförlitliga arbetstidsrapporter för att motivera de personalkostnader som debiterats i sig är ett tillräckligt skäl för att anse att samtliga berörda personalkostnader inte är stödberättigande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 maj 2007, kommissionen/IIC, T-500/04, REG, EU:T:2007:146, punkterna 114–117, och dom CEVA/kommissionen, punkt 58 ovan, EU:T:2010:240, punkt 139 och där angiven rättspraxis).

83 I förevarande mål och i avsaknad av bestridande från Technion i detta avseende, godtar tribunalen revisionsbolagets slutsats att de tre omständigheter som angivits i punkt 77 ovan medför att arbetstidsrapporterna för K. inte är tillförlitliga och att kommissionen således berövats ett verktyg för att pröva om debiterade kostnader är stödberättigande.

84 Det kan vidare konstateras att Technion över huvud taget inte har lagt fram några bevis för att K. skulle ha utfört verkligt arbete och som, mer allmänt, medför ett ifrågasättande av revisionsbolagets konstaterande att Technion inte kunde säkerställa att de kostnader som debiterats för K:s arbete var verkliga. Såsom unionsdomstolen redan fastslagit inom ramen för ett mål rörande det sjätte ramprogrammet är kommissionens avtalspartner skyldiga att kunna säkerställa att de utgifter som stödmottagaren debiterar berättigar till stöd från unionens budget, och att denna skyldighet följer av att de är skyldiga att visa att de villkor för att en kostnad ska vara stödberättigande som anges i artikel II.19.1 i de allmänna villkoren FP6 är uppfyllda (dom av den 2 oktober 2012, ELE.SI.A/kommissionen, T-312/10, EU:T:2012:512, punkt 115).

85 Technion har enbart påstått att de uppgifter som det erhållit, i synnerhet revisionsrapporten och den första PMR från Mosaica-projektet, inte visar att K. skulle ha arbetat samtidigt för flera enheter inom ramen för det projektet.

86 Det ska först konstateras att denna argumentation inte tar sikte på tillförlitligheten av arbetstidsrapporterna för K. eller, mer allmänt, att Technion hade ett system för kontroll som gjorde det möjligt för kommissionen att pröva om de kostnader som debiterats uppfyllde villkoren i artikel II.19.1 a i de allmänna villkoren FP6 (se punkt 84 ovan). Den är således verkningslös.

87 Det kan i alla händelser konstateras att de PMR som lämnats till Technion, tillsammans med de omständigheter som anges i den slutliga revisionsrapporten, visar att andra enheter än Technion debiterat timmar och kostnader för arbete som utförts av K. under perioder då han skulle ha arbetat på heltid för Technion (se punkt 78 ovan). Denna omständighet medför att det kan ifrågasättas huruvida några av de timmar och kostnader som debiterats för K. är verkliga, med hänsyn även till att den arbetstidsredovisning som lämnats för honom inte är tillförlitlig. Technions argument bygger på en rad abstrakta och godtyckliga slutsatser som inte stöds av några omständigheter som visar att den tid som debiterats för K. är verklig.

88 Vad Technion anfört om att det på ett tillfredsställande sätt har uppfyllt villkoren i Mosaica-avtalet genom att utföra sina åligganden ”på ett optimalt sätt” föranleder ingen annan bedömning. Tribunalen erinrar inledningsvis om, enligt en grundläggande princip för unionens finansiella stöd, att stöd endast kan beviljas för faktiskt uppkomna kostnader. Härav följer att det inte räcker att, för att motivera tilldelning av ett specifikt stöd, stödmottagaren visar att ett projekt har genomförts för att det ska vara korrekt att bevilja ett visst stöd. Stödmottagaren måste dessutom visa att han har haft de bokförda kostnaderna, i enlighet med de villkor som uppställts för beviljande av stödet. Enbart kostnader som har styrkts i behörig ordning ger således rätt till stöd. Skyldigheten att iaktta de finansiella villkoren utgör ett av mottagarens grundläggande åtaganden, och utgör därigenom en förutsättning för tilldelningen av finansiellt stöd (se dom Technische Universität Dresden/kommissionen, punkt 60 ovan, EU:T:2014:912, punkt 71 och där angiven rättspraxis).

89 Slutligen kan inte heller Technions invändning att dess rätt till försvar har åsidosatts godtas, eftersom de uppgifter som Technion haft tillgång till är tillräckliga som underlag för slutsatserna i revisionsrapporten. I alla händelser har tribunalen, genom sin dom Technion och Technion Research & Development Foundation/kommissionen, punkt 33 ovan (EU:T:2015:272), fastställt kommissionens beslut att inte ge Technion tillgång till vissa handlingar på grundval av förordning nr 1049/2001.

90 Mot bakgrund av det som anförts ovan konstaterar tribunalen att kommissionen hade fog för sin ståndpunkt att samtliga kostnader för K:s arbete inte var stödberättigande och att kommissionen därför hade rätt till den omtvistade fordran enligt avtalet. Följaktligen ska det yrkande som Technion framställt med stöd av artikel 272 FEUF ogillas.

91 Härav följer att den del av yrkandena som framställts i repliken ska ogillas. Yrkandena kan, enligt artikel 44.1 c) i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991, i alla händelser inte upptas till sakprövning eftersom de framställdes först i repliken och således försent (se, för ett liknande resonemang, dom av den 31 januari 2001, Sunrider/harmoniseringsbyrån (VITALITE), T-24/00, REG, EU:T:2001:34, punkt 12).

Yrkandet om ogiltigförklaring av det angripna beslutet

Upptagande till sakprövning avseende TRDF

92 Kommissionen har, utan att anföra en formell invändning om rättegångshinder enligt artikel 114 i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991, gjort gällande att yrkandet om ogiltigförklaring inte kan upptas till sakprövning såvitt gäller TRDF, eftersom TRDF inte direkt berörs av det angripna beslutet i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

93 Det ankommer härvid på tribunalen att mot bakgrund av omständigheterna i målet bedöma vad som utgör en god rättsskipning (dom av den 26 februari 2002, rådet/Boehringer, C-23/00 P, REG, EU:C:2002:118, punkterna 50–52). I förevarande mål anser tribunalen att det är lämpligt att först pröva målet i sak.

Prövning i sak

94 Sökandena har som grunder för sitt yrkande om ogiltigförklaring av det angripna beslutet anfört dels att motiveringsskyldigheten åsidosatts, dels hänvisat till principen om förbud mot obehörig vinst.

– Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

95 Såsom kommissionen anfört har sökandena inte anfört några skäl till varför det angripna beslutet skulle vara bristfälligt motiverat. I alla händelser framgår det att kommissionen har uppfyllt den motiveringsskyldighet som anges i artikel 296 FEUF.

96 Enligt fast rättspraxis beror motiveringsskyldighetens omfattning på den aktuella rättsaktens beskaffenhet och på det sammanhang i vilket den antagits. Av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att unionsdomstolen ges möjlighet att utföra sin prövning och så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden, för att de ska kunna ta tillvara sin rätt och avgöra om beslutet är välgrundat (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 mars 2012, Ryanair/kommissionen, T-123/09, REU, EU:T:2012:164, punkt 177 och där angiven rättspraxis).

97 Det krävs dock inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 296 FEUF inte enbart skall ske utifrån motiveringens lydelse utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler det ifrågavarande området. En rättsakt som går någon emot ska anses vara tillräckligt motiverad om den har tillkommit i ett sammanhang som är känt för den berörde, så att han eller hon har möjlighet att förstå innebörden av den åtgärd som vidtas gentemot honom eller henne (tribunalens dom av den 15 april 2011 i mål T-465/08, Republiken Tjeckien/kommissionen, REU, EU:T:2011:186, punkt 163 och där angiven rättspraxis).

98 När det gäller ett beslut om avräkning, ska det av motiveringen tydligt framgå vilka fordringar som avräknats mot varandra. Det kan emellertid inte krävas att motiveringen till stöd för fastställandet av var och en av fordringarna upprepas i beslutet om avräkning (domen Republiken Tjeckien/kommissionen, punkt 97 ovan, EU:T:2011:186, punkt 164).

99 Det kan i förevarande mål konstateras att det i det angripna beslutet klart anges vilka skulder som ingår i den omtvistade avräkningen, liksom det rättsliga sammanhang i vilka de uppkommit, nämligen Mosaica-avtalet, å ena sidan, och de tre avtal som anges i punkt 41 ovan, å den andra sidan. Till det angripna beslutet har vidare fogats, i en bilaga, en kopia av den debetnota som genom en hänvisning till resultatet av revisionen kort men adekvat förklarar bakgrunden till kommissionens fordran mot Technion. I debetnotan hänvisas vidare till kommissionens informationsskrivelse av den 19 oktober 2011 (se punkt 36 ovan), vilket om behov skulle finnas klarlade i vilket sammanhang debetnotan upprättats. Slutligen kan det anmärkas att det i det angripna beslutet klart anges dess rättsliga grund genom hänvisningen till artikel 73 i budgetförordningen.

100 Det angripna beslutet har således tillkommit i ett sammanhang som varit känt för sökandena och gjort det möjligt att förstå innebörden av den åtgärd som vidtagits. Beslutet är således tillräckligt väl motiverat. Talan kan alltså inte bifallas på denna grund.

– Åsidosättande av principen om förbud mot obehörig vinst

101 Sökandena har gjort gällande att kommissionen genom att göra den omtvistade avräkningen har åsidosatt principen om förbud mot obehörig vinst. Som en följd av den omtvistade avräkningen har kommissionen nämligen gjort en vinst på bekostnad av Technion, utan vare sig skäl eller motivering.

102 Kommissionen har bestritt sökandens argument.

103 Unionsdomstolarna har redan slagit fast att det framgår av merparten av de nationella rättssystemen att möjligheten att väcka talan grundad på förbudet mot obehörig vinst har utformats för att, under särskilda civilrättsliga omständigheter, utgöra upphov till förpliktelser utanför avtalsförhållanden, vilka

som huvudregel består i att den som har gjort en vinst skall betala tillbaka det som denne oriktigt har mottagit (dom av den 16 november 2006, Masdar (UK)/kommissionen, T-333/03, REG, EU:T:2006:348, punkt 91).

104 För att en talan grundad på förbudet mot obehörig vinst ska vinna framgång är det väsentligt att vinsten inte har någon giltig rättslig grund. Detta villkor är inte uppfyllt, bland annat då vinsten motiveras av avtalsförpliktelser (dom av den 16 december 2008, Masdar (UK)/kommissionen, C-47/07 P, REG, EU:C:2008:726, punkt 46).

105 Det kan i förevarande mål konstateras att den påstått obehöriga vinsten för kommissionen har sin grund i Mosaica-avtalet, i vilket Technion varit part. Mot den bakgrunden kan vinsten inte anses vara ”obehörig”. Talan ska således inte bifallas på denna grund.

106 Yrkandet om ogiltigförklaring av det angripna beslutet ska således ogillas, utan att det prövas huruvida yrkandet ska avvisas, vilket kommissionen gjort gällande till sitt försvar.

107 Mot bakgrund av vad som angivits ovan ska talan ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

108 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet ska yrkandet bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Technion – Israel Institute of Technology och Technion Research & Development Foundation Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 6 oktober 2015.

Underskrifter